

Liběšický

Poutníček

roč.24, č.15

13.4. 2025

13.4. Ne **Květná (Pašijová) neděle – (začátek Svatého týdne)**

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

14.4. Po **pondělí svatého týdne**
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,
od 13.30 aktivity spolku Rytičků Neposkvřené v sokolovně v Měcholupech

15.4. Út **úterý svatého týdne**
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci, v 17.00 v Liběšicích,
ve 13.30 Poutníkův klub pro děti v ZŠ Měcholupy

16.4. St **středa svatého týdne**

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství

Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
od 15.00 aktivity spolku Rytičků Neposkvřené v sokolovně v Měcholupech

17.4. Čt **Zelený čtvrtek**
v 9.00 Missa chrismatis – se svěcením olejů v katedrále v Litoměřicích

Obřady Zeleného čtvrtku v 17.00 v Liběšicích
po obřadech zpívána adorace v Getsemanské zahradě

18.4. Pá **Velký pátek (začátek novény k Božimu milosrdenství)**

Adorace před křížem

celodenní tiché klanění v kapli Božího Milosrdenství
od 8.00 do 16.00 možnost tichého rozjímání v kostele v Liběšicích
v 16.00 modlitba křížové cesty v kostele v Liběšicích
Obřady Velkého pátku v 17.00 v kostele v Liběšicích

19.4. So **Bílá sobota**

Adorace u Božího hrobu

celodenní tiché klanění v kapli Božího Milosrdenství
od 8.00 do 20.30 možnost tichého rozjímání v kostele v Liběšicích
ve 20.30 obřady velikonoční vigilie v kostele v Liběšicích

20.4. Ne **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Boží Hod velikonoční (žehnání pokrmů)**

Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

21.4. Po **pondělí v oktávu velikonočním**
Mše svatá v 9.00 v Liběšicích, v 11.00 v Želči, v 15.00 v Liběšovicích

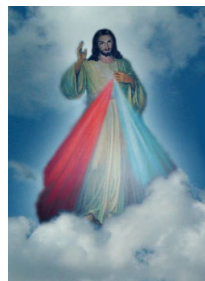
- Na Velký pátek opět začíná novéna k Božimu Milosrdenství, duchovní příprava na Svátek Božího Milosrdenství, který je spojený s velkým duchovním obdarováním. Texty k této příležitosti najdete na našich webových stránkách.

Poutníčkova

příloha
roč.24, č.15

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Obraz Božího Milosrdenství

22. února roku 1931 obdržela sestra Faustyna od Pána Ježíše příkaz k namalování obrazu. Tak o tom píše ve svém Deníčku: „Večer, když jsem byla v cele, uviděla jsem Pána Ježíše oblečeného do bílých šatů. Jednu ruku měl pozdviženou k žehnání a druhá se dotýkala šatů na hrudi. Z poodhrnutých šatů na hrudi vycházely dva velké paprsky: jeden červený a druhý světlý. Mlčky jsem hleděla na Pána, má duše byla naplněna bázní, ale i velkou radostí. Po chvíli mi Ježíš řekl: Namaluj obraz podle toho, co vidíš, s nápisem: **Ježíši, důvěřuji Ti**. Toužím, aby byl tento obraz uctíván nejprve ve vaší kapli a na celém světě. Slibuji, že **duše, která bude tento obraz uctívat, nezahyne**. Slibuji také už zde na zemi vítězství nad nepřáteli a obzvlášť v hodině smrti. **Já sám ji budu bránit jako svou slávu.**“ /Deníček 47–48/ V roce 1933 přijela sestra Faustyna do Vilna. Tam jí její zpovědník, P. Michal Sopočko, pomohl namalovat první obraz. Zajistil malíře, Eugeniusze Kazimirowského, který v roce 1934 obraz namaloval. Přesto, že obraz byl namalován podle slov Ježíše zjevených sv. sestře Faustyně, od začátku se jí nelíbil. Nešlo tady o malíře, ale o krásu Krista. Tak jako všichni mystici i sv. Faustyna říkala, že není pomocí štětce možné jeho krásu zobrazit. Když se nad tím trápila, Pán Ježíš se jí zjevil a potěšil jí slovy: „**Velikost tohoto obrazu nespočívá v kráse barev nebo v dovednosti malíře, nýbrž v mé milosti.**“ /Deníček 313/ Uctívání tohoto obrazu nespočívá totiž jen v jeho vystavení a v úžasu nad jeho krásou. Uctívat tento obraz znamená **přijmout do svého srdce Boha**, který v tomto obrazu zjevuje část své přirozenosti. Prostřednictvím tohoto obrazu nám Ježíš ukazuje svůj vztah k člověku. Pomocí pěti symbolů se nám zde **zjevuje obraz milosrdného Boha, který nám nabízí spásu**. První symbol je **ruka pozdvižená k požehnání**. Není to ruka, která chce pokárat, i když mnohokrát Pán Ježíš ve svých zjeveních sestře Faustyně odsuzuje hříchy světa. Je to **ruka, která chce všem žehnat** a obdarovávat štěstím. Druhým symbolem je **postava Ježíše**, který jakoby kráčí k nám. Bůh tím chce ukázat, že nečeká neporušený na svém trůnu, až se hříšník přiblíží k němu, i když by to tak mohl udělat, ale že **to on první nám vychází vstříc**. On první nás miluje, očekává nás a obětuje se za nás. Běží naproti marnotratnému synu, objímá ho a těší se, že ten, který byl mrtvý a hříšný, se vrátil a ožil. Bůh v každé chvíli našeho života jako první vztahuje svou ruku, aby nás zachránil. Třetím symbolem je **levá ruka Ježíše, která ukazuje jeho srdce**. Ježíš ukazuje své **srdce jako pramen milosti**. Toto srdce bylo probodnuté na kříži a vytryskla z něj krev a voda, **symboly svátostí**. Srdce je také **symbolem lásky, která je hlavním důvodem zjevení tajemství Božího milosrdenství**. Dalšími symboly jsou **krev a voda**. Mučednictví a milost, utrpení a štěstí. Milost často přichází skrze utrpení. Kristus rozdává plody svého umučení celému tvorstvu. **Milosti přicházejí skrze svátosti**, zvlášť svátost smíření a Eucharistii, jejichž správcem je Církev. Posledním symbolem jsou **slova: Ježíši, důvěřuji Ti. Přijmout milost**, která pramení z utrpení, a někdy také skrze utrpení, **vyžaduje totiž důvěru**. Je třeba, abychom jako Abraham opustili svou zemi, a někdy je také třeba, abychom se vzdali veškeré své pozemské naděje a celou svou důvěru vkládali jen v Boha, tak, aby on sám byl naší konečnou nadějí.